

MATKO MIJIĆ

GALERIJA
FORUM

27. 2 — 22. 3. 1992.

Izdavač
Published by
GALERIJA FORUM
KULTURNO
INFORMATIVNI
CENTAR ZAGREB
Teslina 16. tel. 421-144

Za izdavača
For the publisher
v. d. direktora
BOJAN MUNJIN

Urednik kataloga
Catalogue editor
VIŠNJA KNEZOCI

Predgovor
Preface
IVE ŠIMAT BANOV

Prijevod na engleski
Translation into English
VILMA OŽBOLT

Fotografije
Photographies
IVO PERVAN (skulpture)
PERO DRAGICEVIĆ (portret)

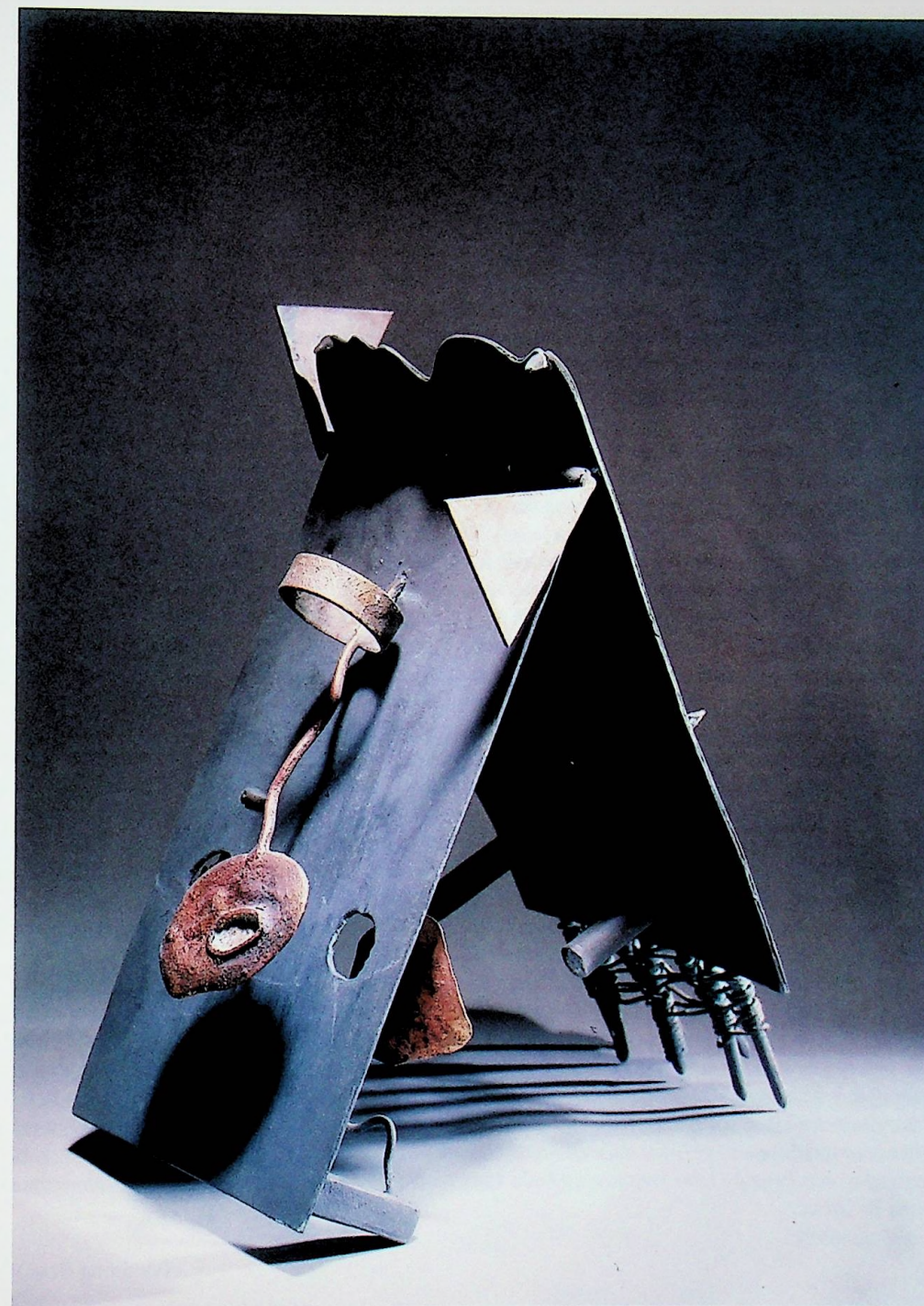
Likovna postava
Arrangement of exhibits
MLADEN PEAKOVIC

Plakat
Poster design
IVICA STANČIN

Tisak plakata
Printing of posters
ŽELIMIR BAKOVIĆ

Umnožavanje kataloga
Printed by
EP '64

Naklada
Edition
500 komada

Činilo se da je ovaj umjetnik ogreznuo u prostoru neke kiparske cjelovitosti i formalno-tvorbene epidermičnosti svojih morfološki i sadržajno "dovršenih" brončanih diptiha, triptiha, poliptiha; svojih "Čekanja" i svojih "Tajni". U tim se ranijim djelima umjetnik doimao svojevrsnim konstruktorom jednog tvorački "dovršenog" svijeta — s pouzdanjem u njegove plastičke ciljeve koji su počivali na ravnoteži punog i praznog, pozitivna i negativna, plastike i reljefa, simbola i figure, pomičnog i nepomičnog i dr. To je bilo koncenziranje mitske teme s osloncem na gotovo filigransku kulturu koja je njegovim brončanim retableima priskrbila dojam dragocijenog predmeta, neke ishodišne plemenite i uljudbene — svakako — dobre kuće.

U novijim radovima (s ove izložbe) izgubila se ona brižnost za površinu (ne i za formu), za visoki uglađeni sjaj svjetlucavih kiparskih lica za jasnoćom sklopova koji bi uspostavljali neki zajednički komunikativni konsensus koji usmjerava svijest u suženi prostor mita. I ako je prije bilo riječi o svojevrsnom *lingvističkom statutu* i *mitskom zakonu*, ovdje se on zamjenjuje s nekim oblikom *mitske intuicije* osnažene raznim materijalima i postupcima koji (mada nije nestala briga za formu i jezik kipa) uvažava i narav materijala i postupaka koji su, načinima jedne gotovo alkemijske prijetvorbe, isticali vrijednost novih sinteza ili "kiparskih spojeva" (J. Belamarić).

Skupljajući stare predmete i stvari, od starog novca do konzervi, a s druge strane, novim materijalima i predmetima dajući im doslovnu i metaforičku drevnost, Matko je osjetio čar i sugestije arhetipske svijesti koja je sve predmete raznorodnih i proturječnih izvora i osobina (novac, instrumenti, metal, drvo, brave, kamen, koža, ljepilo, vosak, modra galica, kudjelja, a posebno izgorjele žarulje, tikve, platna, žice, krpe) izbavila iz anemičnog statusa pukog sredstva i međusobno ih ulančala novim smislom, novim čitanjima, prelijevanjima i "dopunjavanjima". Uz to, skulptura Matka Mijića shvaćena je više organički nego mehanički. Ona ima svoj stabilniji (torzo), nosivi korpus koji se odnosi prema izlazećim "crtežima" (žice, znakovi) kao što se odnosi primjerice glava i kosa. Ona je ponekad zasićena znakovima, ludičkim detaljima, trokutićima, ovalima i florom noseći diskretni ali profinjeni humorni element i usprkos naglašene jednostavnosti, i svojevrsnu barokizaciju i rokokozaciju formi.

Ovi radovi doimaju se zapravo osvetom intuicije u odnosu na logos kipa. Oni se doimaju kao prevlast i pobjeda spontanosti nad sistemom; kao model anarhije u odnosu na mitski projekt. Jer ovaj kiparski put nema međa. On je zahtjev intuicije; sugestija smjera, a ne cilja. S druge strane, ne treba zaboraviti da je uloga umjetnikovog oka i ruke u "dovršavanju" ovih sugestija jednaka njihovom ulogu u dovršavanju poliranih i svijetlih površina starijeg Matkovog kiparstva. I mada je riječ o svojevrsnom metastaziranju (gotovo enformelnom) materije i saprofitiskom karakteru "zagorenih" površina, materijal nema onu samosvijest samodovoljnosti (kao kod recimo Beuysa), kao što niti stvoreni predmet nema vrijednost fetiša.

Problem ove skulpture nije svakako problem (kod nas najtvrdokornije predrasude koja je gotovo ovdje atavistički impregnirana) figuracije i nefiguracije ili kao veći ili manji odmak od neke figuralne ortodoksije libidinalnog historicizma. Ova je skulptura (mitski) zahtjevnija i konceptualno šira iznevjerila kodeks neke vulgarizirane realnosti, smanjila i otklonila rizik za neke uže, recimo zavičajne i hereditarne raspre. Jer odustati od preciznosti ranijeg kiparskog zakona značilo je u stanovitom smislu odustati od "savršenog" oblika: značilo je otvoriti prostor neke šire (ljudske) arhetipske zavičajnosti (pa dijelom i uvjetno rečeno, arheološke) koja je slikovito rečeno, prije u pećini nego na dvoru, prije u krznu životinje i u čudu vatre nego među korintskim stupovljem i žrtvenicima Rima ili Grčke.

Ive Šimat Banov

This artist seems to have found himself in a realm of some sculptural entirety filled with epidermic and "completed" bronze diptyches, triptyches, polyptyches; his *Waiting* and his *Secrets*. These earlier works suggest a special designer of a creatively "completed" world, confident about his plastic objectives resting on an equilibrium of plenum and void, positive and negative, plasticity and relief, symbol and figure, mobile and immobile, etc. What it amounts to is compression of a mythic theme with reliance on a filigree-like culture that, thanks to his bronze retables, has achieved an impression of preciousness pertaining to an original, noble, refined, good house.

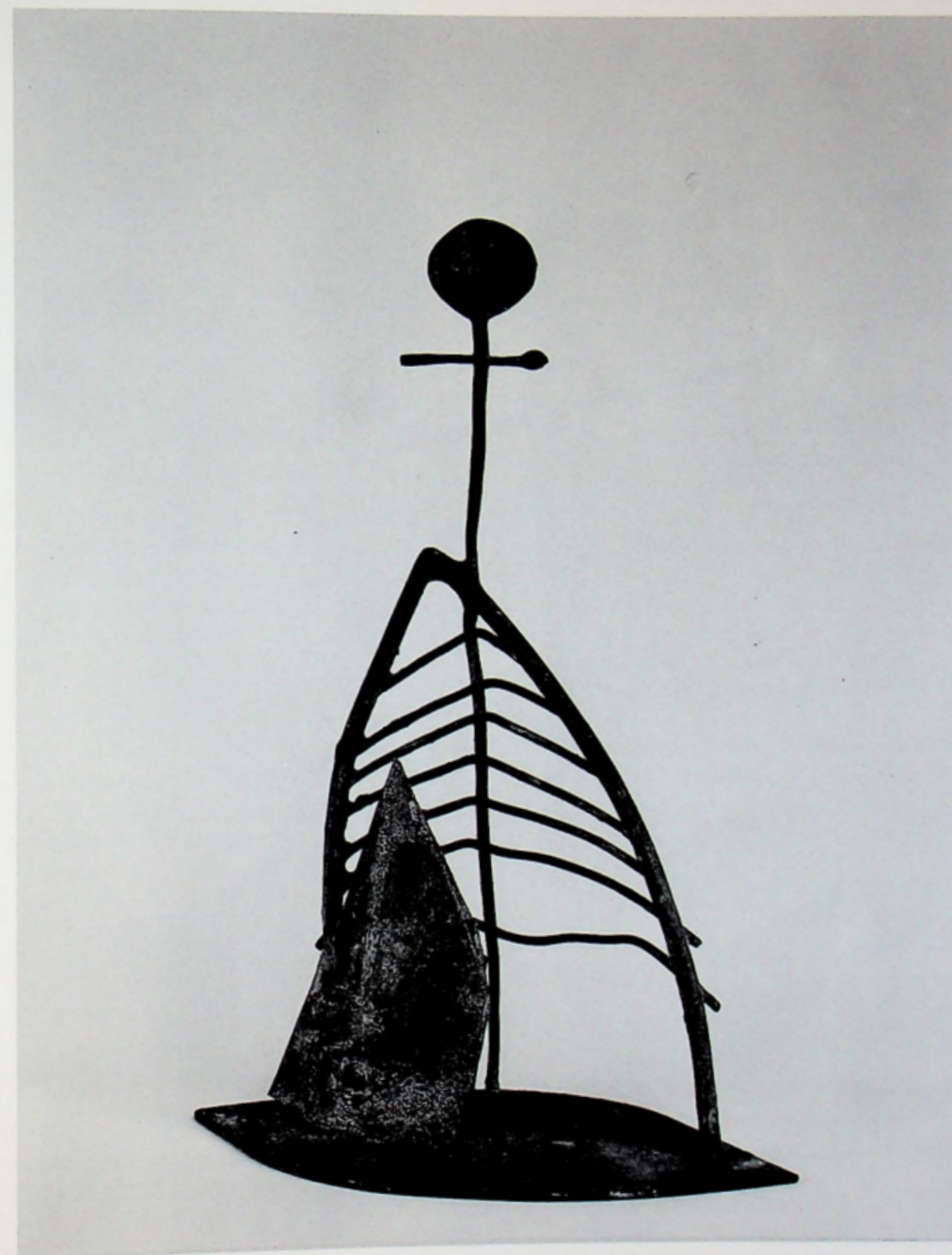
Recent works (shown in the present exhibition) no longer reflect the original care for surface (although retained for the form itself) nor for the high-polish of the gleaming sculptural faces, for the clarity of assemblages, which would constitute a kind of communication consensus guiding one's awareness into the narrowed space of myth. If it was before a case of a specific linguistic statute and mythic law, it is now replaced by a form of mythic intuition enhanced by various materials and procedures, which through a kind of alchemic transformation display the value of new syntheses or "sculptural compounds" (J. Belamarić).

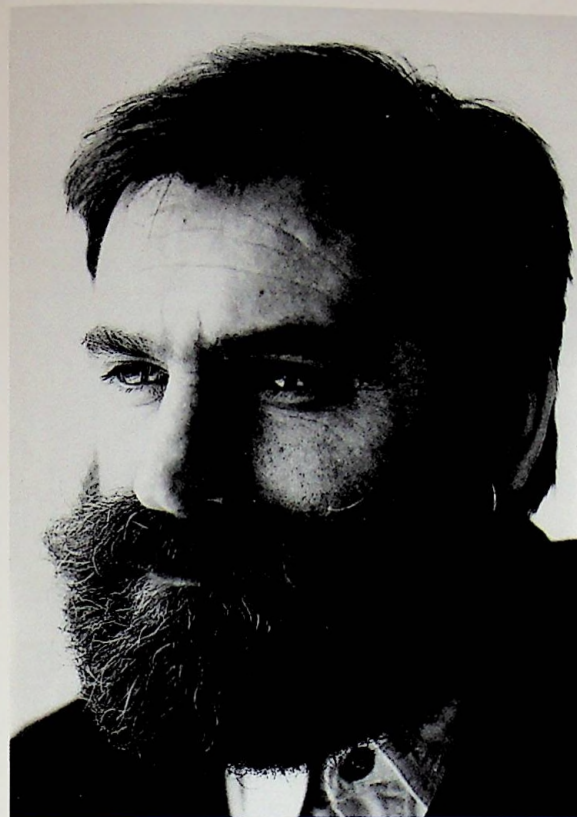
While collecting old objects and things, from old coins to tins, and lending them metaphoric antiquity by means of new materials, Matko has conjured up the charms and hints of the archetypal consciousness that can save all the objects of diverse and contradictory origins and properties (coins, instruments, metal, wood, locks, stone, leather, glue, wax, copper vitriol, hemp, burnt bulbs, melons, canvas, wire, rugs) from the anemic status of sheer means for something else by chaining them into new set-ups, new meanings. Besides, the sculpture by Matko Mijić is conceived organically rather than mechanically. It has its stable supporting part (torso) which is related to its sprouting "drawings" (wires, sings) the way in which, for example, the head is related to its hair. Sometimes it is saturated with signs, Luddite details, tiny triangles, ovals and flora, carrying thus a discreet, but refined element of humour, in spite of emphasized simplicity, renewing, as it were, the Baroque and Rococo forms.

These works suggest a revenge of intuition against the logos of the statue. They suggest the dominance and victory of spontaneity over the system, a model of anarchy in relation to the mythic design. This sculpture knows no limits. It springs out of intuition and points to a direction, not a goal. On the other hand, one should not forget that the role of the artist's eye and hand in "completing" these suggestions is the same as it was in giving the final polishing touch to the surfaces of his earlier works. And although we are presented here with a case of (almost informal) metastasis of matter and saprophytic property of "burnt" surfaces, the material itself does not leave an impression of self-sufficiency (as it does with Beuys, for example) nor the created object assumes a fetish value.

The problem of this sculpture is not the one of figuration or non-figuration (a deeply rooted, almost atavistic prejudice), but the one of bigger or smaller departure from some figurative orthodoxy of libidinal historicism. This sculpture is, mythically, more demanding and has, conceptually, not remained true to the code of some vulgarized reality. It has averted the risk of some narrower, say local, and hereditary discussions. For giving up the precision of the earlier sculptural law meant in a way giving up the "perfect" form. It meant opening an area of some broader, archetypal, or even, to put it conditionally, archaeological domesticity, the seat of which, to put it pictorially, is the cave rather than the court, the fell of the animal and the miracle of fire rather than the Corinthian columns and the temples of Rome or Greece.

Ive Šimat Banov

MATKO MIJIĆ je rođen 21. rujna 1955. u Milni na otoku Braču. Završio je Školu primjenjene umjetnosti u Splitu. Diplomirao je na Fakultetu primjenjenih umjetnosti u Beogradu 1979. godine. Živi i radi u Trogiru.
Adresa: Ribarska 6, Trogir
Tel. 058/884-104

SAMOSTALNE IZLOŽBE

- 1976. Supetar. Izložba skulptura i crteža
- 1977. Bol (otok Brač). Izložba skulptura i crteža
- 1981. Zagreb (Galerija "Vladimir Nazor"). izložba crteža
- 1983. Trogir. Izložba crteža
- 1984. Split (Salon Galić). Izložba skulptura, projekata i crteža
- 1985. Velika Gorica (Galerija Galženica). Izložba skulptura
- Split (Galerija Kripta). Izložba skulptura i crteža
- 1986. Trogir (Muzej grada). Izložba skulptura i crteža
- 1988. Zagreb (Galerija Voćarska). Izložba skulptura i crteža
- 1989. Split (Galerija Pingvin). Ferdinand Kulmeri i Matko Mijić Izložba slika, skulptura i crteža
- 1990. Split (Umjetnički salon. Galerija Gospe od Zvonika). Izložba skulptura i crteža
- Dubrovnik (Galerija "Luža")
- Supetar (Galerija "Ivan Rendić")
- Osijek (gost memorijala Ive Kerdica) Izložba skulptura
- 1991. Split (Foaje Hrvatskog narodnog kazališta) Izložba skulptura
- Trogir (Galerija "Cate Dujšin Ribar") Izložba skulpture
- 1992. Zagreb (Galerija Forum). Izložba skulpture

SKUPNE IZLOŽBE

- 1974. Split: Omladinski salon (skulpture)

- 1978. Beograd: Zlatno pero Beograda (crteži)
- 1979. Beograd: Zlatno pero Beograda (crteži)
- Beograd: 30. godina Fakulteta primjenjenih umjetnosti (skulpture)
- 1980. Zagreb, Gospić: Nadrealizam u hrvatskoj likovnoj umjetnosti (crteži)
- 1981. Zagreb, Gospić: Suvremena hrvatska skulptura u drvu
- Split: Splitski umjetnički salon (skulpture)
- 1982. Split: Splitski umjetnički salon (skulpture)
- Beograd: 23. oktobarski salon (skulpture)
- 1983. Beograd, Pančevo: Ars et animalia — od realnog do fantastičnog (skulpture)
- 1984. Zagreb: Zagrebački salon (skulpture)
- Velika Gorica (Zagreb), Split, Niš, Osijek, Karlovac: "Mladi hrvatski kipari" (skulpture)
- Split: Splitski umjetnički salon (skulpture)
- 1985. Zagreb: Drugi trijenale hrvatskog kiparstva
- 1986. Split: Splitski umjetnički salon (skulpture)
- Poreč: XXVIII annale — Jedinstvo suprotnog (skulpture)
- Split, Zagreb: Hommage Blažu Jurjevu (skulpture)
- 1987. Zadar: Zadarski salon mladih (skulpture)
- Zagreb: Zagrebački salon (skulpture)
- Split: Splitski umjetnički salon (skulpture)
- 1988. Split: Splitski umjetnički salon (skulpture)
- Poreč: XXVIII annale — Jedinstvo suprotnog (skulpture)
- 1989. Split: Splitski umjetnički salon (skulpture)
- Zagreb
- Sućurac
- Dubrovnik: Likovna umjetnost u regionalnom području Dalmacije (skulpture)
- 1991. Zagreb: Četvrti trijenale hrvatskog kiparstva (skulpture)
- Murska Sobota: Međunarodni bijenale male plastike (skulpture)
- Ljubljana
- Graz

SKULPTURE IZ CIKLUSA "RATNE TJESKOBES — 1991"

- 1. Zid, kombinirana tehnika, 73 x 72 cm
- 2. Bابلje ljeto, metal, 75 x 63 cm
- 3. 21. 09. 1991., kombinirana tehnika, 54 x 45 x 53 cm
- 4. Lada, metal, drvo, 68 x 44 cm
- 5. Portret prijatelja, kombinirana tehnika, 75 x 43 cm
- 6. Kolo sreće, metal, 56 x 23 cm
- 7. Teret, kombinirana tehnika, 57 x 46 cm
- 8. Skulptura I, kombinirana tehnika, 105 x 20 cm
- 9. Ekološka I, metal, 38 x 22 cm
- 10. Pitanje I2, metal, 40 x 39 cm
- 11. Tjeskoba I, kombinirana tehnika, 38 x 29 cm
- 12. Na kraju, kombinirana tehnika, 34 x 24 cm
- 13. Hommage S. M., kombinirana tehnika, 43 x 21 cm
- 14. Hallstattski sni 1, metal, 60 x 10 cm
- 15. Hallstattski sni 2, metal, 61 x 12 cm
- 16. Hallstattski sni 3, metal, 80 x 10 cm
- 17. Golgota, kombinirana tehnika, 26 x 12 cm
- 18. Skulptura N, kombinirana tehnika, 30 x 18 cm

19 - 48. Skulpture iz ciklusa "Putovanja 1990"

ČLANOVI GALERIJE FORUM
MEMBERS OF THE
FORUM GALLERY

KOSTA ANGELI RADOVANI
BELIZAR BAHORIĆ
JOSIP DIMINIĆ
IVO FRIŠČIĆ
RAUL GOLDONI (1919-1983)
STANKO JANČIĆ
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
ZLATKO KESER
EUGEN KOKOT
ANTE KUDUZ
FERDINAND KULMER
IVAN LOVRENČIĆ
EDO MURTIĆ
DALIBOR PARAĆ
ŠIME PERIĆ
OTON POSTRUŽNIK (1900-1978)
NIKOLA REISER
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ

U GALERIJ FORUM IZLAGALI SU
EXHIBITIONS IN THE FORUM GALLERY

FERDINAND KULMER
GIUSEPPE ZIGAINA
LAZAR VOZAREVIĆ
JOAN MIRO
NIKOLA REISER
EDO MURTIĆ
IVAN LOVRENČIĆ
ZLATKO PRICA
IVO ŠEBALJ
VASKO LIPOVAC
ANTE KUDUZ
ŠIME PERIĆ
ACHILLE PERILLI
OTON POSTRUŽNIK
EMILIO VEDOVA
FRANO ŠIMUNOVIĆ
KSENJA KANTOCI
STEVO BINIČKI
NIVES KAVURIĆ-KURTOVIĆ
RICHARD MORTENSEN
IVO FRIŠČIĆ
VIRGILUE NEVJESTIĆ
MILIVOJE NIKOLAJEVIĆ
LOJZE SPACAL
TONI BENETTON
BOŠKO PETROVIĆ
LJUBOMIR PERČIČIĆ
GORANKA VRUS-MURTIĆ
JOSIP DIMINIĆ
ANTE JAKIĆ
NIKOLA KOYDL
RAUL GOLDONI
PREDRAG NEŠKOVIĆ
DALIBOR PARAĆ
PETAR HADŽI BOŠKOV
BOGDAN BOGDANOVIĆ
ALBERT KINERT
MILE SKRAČIĆ
SPASE KUNOVSKI
BORO MITRIČESKI
FADIL VEJZOVIĆ
PIERO TARTICHIO
VLADIMIR STRAŽA
BELIZAR BAHORIĆ
BRANKO RUŽIĆ
GRAFIČARI IZ HAMBURGA
SUVREMENI UMJETNICI IZ
SR MAKEDONIJE
MERSAD BERBER
MIODRAG B. PROTIĆ
STANKO JANČIĆ
ANTE KAŠTELANČIĆ
ROBERT RAUSCHENBERG
KOSTA ANGELI RADOVANI
OTO LOGO
MILAN KONJOVIĆ
PETAR MAZEV
GUALTHERO MOCENNI
LJUBOMIR KARINA
RATKO JANJIĆ-JOBO
STOJAN ČELIĆ
ISMAR MUJEZINOVIĆ
EUGEN KOKOT
ŽIVA KRAUS
MARIJA UJEVIĆ-GALETTOVIĆ
MAJA DOLENCIĆ-MALEŠEVIĆ

DRAGO TRŠAR
ANDREJ JEMEC
ELIZABETH FRANZHEIM
SUVREMENA UMJETNOST
KOSOVA
JEAN MESSAGIER
TADEUSZ LAPINSKI
IVO KALINA
MATKO TREBOTIĆ
GRUPA MLADIH AUTORA IZ
ZAGREBA
ANTE MARINOVIĆ
MUSLIM MULIQI
AGIM CAVDARBASHA
OLGA JANČIĆ
ZLATKO KESER
ĐURO PULITIKA
SLAVKO KOPAČ
SHYQRI NIMANI
LUKŠA PEKO
BORIS DOGAN
DORA KOVAČEVIĆ
SOFIJA NALETILIĆ-PENAVUŠA
GLIGOR ČEMERSKI
JOSIP BIFFEL
KUZMA KOVAČIĆ
STANKO POSAVEC
ENGJELL BERISHA-BEFRE
DUŠKO ŠIBL
LJUBOMIR STAIHOV
ĐURO SEDER
ŠIME VULAS
JASNA MARETIĆ
ŠPANIJSKO KIPARSTVO MULTIPLA
TRINAEST SOVJETSKIH GRAFIČARA
MIRO VUCO
RODOLJUB ANASTASOV
CARLO CIUSSI
KAŽIMIR HRASTE
KLAVDIJ TUTTA
GIORGIO BORDINI
ZLATKO KAUZLARIĆ-ATAČ
VATROSLAV KULIŠ
STEVAN LUKETIĆ
IVAN LESIAK
JAPANSKA GRAFIKA
ZLATKO ŠIMUNOVIĆ
METKA KRAŠOVEC
NELLA BARIŠIĆ
NANE ZAVAGNO
ANTUN BORIS ŠVALJEK
MLADEN KARAN
MARCELA MUNGER
LJUBO BABIĆ
PERUŠKO BOGDANIĆ
VLADIMIR GAŠPARIĆ-GAPA
JOSIP TROSTMAN
BORIS BUČAN
MOJCA SMERDU
EDIN NUMANKADIĆ
IVAN KOŽARIĆ
MATKO MIJIĆ